

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 11. Rok: 2018 Číslo: 09

Nanebovstúpenie Pána nie je začiatkom Jeho absencie

(z myšlienok pápeža Františka)

Ježišov pozemský život vrcholí skutočnosťou nanebovstúpenia, keď odchádza z tohto sveta k Otcovi a je povýšený po jeho pravici.

Aký je význam tejto udalosti? Aké dôsledky má pre náš život?

Nechajme sa v tejto súvislosti viesť evanjelistom Lukášom.

V závere svojho evanjelia sv. Lukáš rozpráva o udalosti nanebovstúpenia súhrnným spôsobom. Ježiš vyviedol svojich učeníkov „von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Oni sa mu klaňali a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema. Stále boli v chráme a vebili Boha” (24,50-53).

Chcel by som zdôrazniť dva prvky tohto rozprávania. **Počas nanebovstúpenia sa napĺňa kňazský úkon požehnanja** a učeníci istotne prejavujú svoju vieru tým, že padnú na zem a skláňajú hlavu. Toto je prvá dôležitá skutočnosť: Ježiš je jediný a večný Kňaz, ktorý svojim umučením prešiel cez smrť a hrob, vstal z mŕtvych a vystúpil do neba; je pri Otcovi a prihovára sa v náš prospech (porov. Hebr 9,24).

Sv. Ján vo svojom Prvom liste tiež pripomína: On je náš zástanca. Je nádherné to počuť. Keď je niekto predvolaný na súd či obvinený, prvá vec, ktorú urobí je, že si hľadá advokáta, aby

ho obhajoval. My máme takého, ktorý nás vždy chráni pred nástrahami diabla, bráni nás pred nami samými, pred našimi hriechmi.

Ježišovo vystúpenie do neba nám umožňuje spoznať tú potešujúcu skutočnosť na našej ceste: v Kristovi, v pravom Bohu a pravom človeku, je naše človečenstvo povznesené k Bohu. On nám otvoril cestu. Je akoby vodcom skupiny horolezcov vystupujúcich na vysoký vrch; on vrchol už dosiahol, ťahá nás k sebe a vedie k Bohu. Ak mu zveríme svoj život, ak sa necháme ním viesť, sme si istí, že sme v dobrých rukách, v rukách nášho Spasiteľa a zástancu.

Druhý prvok: sv. Lukáš uvádza, že apoštoli, po tom, ako videli Ježiša vystupovať do neba, **vrátili sa do Jeruzalema „s veľkou radosťou“**. Môže sa nám to zdať trochu zvláštne. Zvyčajne, ak našich blízkych definitívne opustíme alebo nás od nich vzdiali smrť, prežívame prirodzený smútok, pretože už viac nevidíme ich tvár, už nebudeme počuť ich hlas, nebudeme sa môcť tešiť z ich lásky a prítomnosti. Evanjelista však zdôrazňuje hlbokú radosť apoštolov. Prečo? Preto, že oni pohľadom viery chápu, že aj keď Ježiš bude vzdialený ich očiam, vždy zostane s nimi, neopustí ich a v Otcovej sláve ich podporuje, vedie a prihovára sa za nich.

Sv. Lukáš rozpráva o nanebovstúpení aj na začiatku Skutkov apoštolov, aby zdôraznil, že táto udalosť prepája Ježišov pozemský život so životom Cirkvi. Sv. Lukáš na tomto mieste opisuje i oblak, ktorý vezme Ježiša spred očí učeníkov, ktorí zostávajú kontemplovať Krista ako vystupuje k Bohu (porov. Sk 1, 9-10). Prihovoria sa im dvaja muži v bielom odeve, ktorí ich vyzývajú, aby neostávali nečinne hľadiť do neba, ale aby živili svoj život a svedectvo istotou, že Ježiš sa vráti tak, ako ho videli do neba odchádzať (porov. Sk 1,10-11).

Nanebovstúpenie nenaznačuje Ježišovu neprítomnosť, ale hovorí nám, že on je živý uprostred nás novým spôsobom. Nie je viac na nejakom presne určenom mieste ako bol pred nanebovstúpením; teraz je pri Bohu, prítomný na každom mieste a v každom čase, blízky každému z nás. Nie sme viac sami v našom živote, máme zástancu, ktorý nás očakáva a obhajuje. Nie sme viac sami, ukrižovaný a vzkriesený Pán nás vedie. Spolu s nami sú tu mnohí bratia a sestry, ktorí v tichu a skrytosti v ich rodinnom živote i práci, v ich problémoch a ťažkostiach, v ich radoostiach a nádeji denne prežívajú vieru a prinášajú svetu, spolu s nami, prvenstvo Božej lásky, v Ježišovi Kristovi, ktorý vstal z mŕtvych, vystúpil do neba a je naším obhajcom.

Prešovská archieparchia v dejinách

(historické súvislosti vývoja územia Prešovskej archieparchie)

Od Užhorodskej únie po zriadenie Prešovskej eparchie

Obdobie 16- - 17. storočia bolo časom nezhôd, zásahov a vplyvu svetskej moci, ale aj rozvoja právneho vedomia a štruktúr.

V liturgickej oblasti dochádza k zásahom do niektorých liturgických textov zo strany katolíckej hierarchie. Týka sa to pridávania „*Filioque*“ do symbolu vyznania viery, slávenia sviatkov latinskej cirkvi a zavádzania gregoriánskeho kalendára.

Veľmi dôležitými sa stali ustanovenia Zamojskej synody z roku 1720, ktoré riešili otázky obradu východnej cirkvi.

Mukačevské biskupstvo sa ale priamo nezúčastňovalo na príprave a priebehu tejto synody. Na tejto synode boli prijaté dekréty, rozdelené do 19 titulov, v ktorých sa vlastne aplikovali viaceré ustanovenia Tridentského snemu na podmienky východnej cirkvi.

Obsah jednotlivých titulov je nasledovný: o katolíckej viere, o hlásaní Božieho slova a o vyučovaní katechizmu, o sviatostiach a o ich vysluhovaní, o cirkevnej správe, o metropolitovi, o biskupoch, o cirkevných úradníkoch, o notárovi a biskupských poplatkoch, o dekanoch a dekanátoch, o farároch a farnostiach, o kláštoroch a mníšskom stave, o chrámoch a ochrane ich majetku, o simonii, o obnovení vyučovania a o seminároch, o pôstoch a sviatkoch, o ostatkoch svätých, zázrakoch a úcte svätých, o platoch pre poslancov v štátnom tribunále a o ustanoveniach synody.

Dlhší čas však nebolo celkom jasné (ani medzi odborníkmi na cirkevné právo), aký vzťah, či záväznosť majú ustanovenia tejto synody pre východných katolíkov byzantského obradu mimo územia bývalého poľského kráľovstva. V období jej konania žili všetci východní katolíci byzantského obradu Uhorska

*Tvoje z tvojho
tebe prinášame...*

pod správou mukačevskej gréckokatolíckej eparchie a v tom čase sa táto naša eparchia nachádzala v závislosti na rímskokatolíckom jágerskom biskupstve.

Na základe dostupných dokumentov vieme, že 11. marca 1726 sa v Jágrí uskutočnilo stretnutie rímskokatolíckej biskupskej konzistórie s predstaviteľmi mukačevskej gréckokatolíckej eparchie. Takmer všetky štatúty prekonzultované a prijaté na tomto jágerskom stretnutí sú vlastne aplikáciou Zamojskej synody na podmienky Mukačevskej eparchie.

V roku 1773 sa uskutočnila vo Viedni synoda gréckokatolíckych biskupov z Uhorska. K zvolaniu synody viedla aj jedna konkrétna príčina, ktorou bolo dohodnutie spoločného vydávania liturgických kníh. Vo Viedni bola totiž krátko predtým zriadená tlačiareň, ktorá sa mala zaoberať publikovaním kníh pre katolíkov východného obradu v Uhorsku.

Na tejto synode sa jednalo aj o ďalších dôležitých otázkach, ktoré sa týkali napr. kníh a revízie textov (doplnenie slov *Filioque* vo vyznaní sv. Atanáza), cenzúry kníh, ďalej sa jednalo o upravení počtu cirkevných sviatkov, cirkevných taxách a podobne.

Ako prvá bola vydaná v tlačiarňi vo Viedni pedagogicko-náboženská príručka *Bukvar*. Okrem šlabikára v nej

boli uvedené aj základné modlitby. Neskôr bola vydaná kniha *Zbornik cerkovnych molenij*, na konci ktorej bol uvedený zoznam tradičných východných svätcov.

Postupne boli do liturgického života zavádzané uznesenia, ktoré boli prijaté na konkrétnych synodách.

Zreteľná bola tiež snaha zjednotiť liturgickú prax a zvyky na území neskoršej Prešovskej eparchie so susednými uniatskými eparchiami.

Aj napriek týmto zjednocovacím snahám na liturgickom poli dochádza k určitým rozdielom, ktoré sú však podmienené miestnymi zvykmi a tiež národnostnou príslušnosťou veriacich daného územia. Nič na tom nezmenila ani skutočnosť vytvorenia samostatného vikariátu pre dané územie so sídlom v Košiciach v roku 1787, z ktorého sa postupom času stala samostatná eparchia.

Významnou osobnosťou v tomto období bol mních, liturgista a historik *Joannik Jurij Bazilovič* (1742 Hlivištia – 1821 Užhorod), ktorý je známy svojím monumentálnym dielom *Výklad svätej liturgie – Tolkovanije svjaščennyja Liturgiji*. Tento rukopis na 780 foliantových stránkach sa vzácnym prameňom mnohých teologicko-liturgických štúdií.

Boh, v ktorého neverím

(úvaha ako človek zahmlil a znetvoril tvár Boha)

Patriarcha Maximos IV. po II. vatikánskom koncile napísal otvorený list, v ktorom skúma pravú tvár Boha a zároveň poukazuje ako ju človek zahmlil a znetvoril. Tento list je odpoveďou na dišputy, ktoré sa po koncile viedli na tému Boh a jeho definícia z pohľadu človeka.

Názov listu patriarchu je veľmi výstižný: **Boh, v ktorého neverím**. Takže čo píše patriarcha?

Nikdy nebudem veriť v Boha, ktorý by nemal záujem o človeka a nemal v ňom zaľúbenie; ktorý by si prial, aby som sa ho bál; ktorý by striehol na človeka, ako ho „nachytať“ pri hriechu; ktorý by vyžadoval, aby sme každú skúšku urobili na výbornú; ktorý by hrozbou ohňa trestal každú ľudskú radosť.

Nebudem veriť v Boha neschopného pochopiť, že deti sa niekedy zatúlajú, že aj zabúdajú; ktorý by neponúkol nové stretnutie tomu, kto ho opustil; ktorý by nemal pre každého človeka zvláštnu, osobnú a len jemu určenú slovo; ktorý by prekážal človeku v raste, v premene seba a sveta; ktorý by bol nepriateľský k hmote; ktorý by bol nepriateľský k sexualite; ktorý by nebol láska a nedokázal premeniť na lásku všetko, čoho sa dotkne; ktorý by navždy zničil telo, namiesto toho, aby ho vzkriesil; ktorý by sa staral iba o duše, nie o ľudí; ktorý by mal záľubu len v bolesti,

Nebudem veriť v Boha ľudí, ktorí si myslia, že milujú Boha, keď nemilujú ľudí vo svojom okolí; ktorí chodia do kostola a pritom neprestávajú klamať, kradnúť, podvádzať a donášať; ktorí si nikdy nezašpinia ruky a nič neriskujú.

Nebudem veriť v Boha, ktorý by v mene nádeje na večný život bránil úsilie o pretvorenie tohto sveta; v Boha kazateľov, ktorí majú odpoveď na každú otázku; v Boha, ktorý by bol monopolom len jednej cirkvi, rasy, kultúry; ktorý by nebol prítomný všade, kde sa ľudia majú radi; ktorého by bolo možné stretnúť len v kostole; v Boha - naivného starčeka, ktorého je možné zneužívať podľa vlastnej chuti; v Boha, ktorého by mohli pochopiť len ľudia múdri a zrelí; v Boha bez tajomstva; v Boha, v ktorého by som nemohol dúfať proti všetkej nádeji.

Áno, môj Boh je iný Boh!

(Adamus, J.: Homílie. Trnava, 2005, s. 62)

Koľko rúk má tvoj Boh

(príbeh pre potešenie duše)

Dlhoročný misionár spomína svoju osobnú skúsenosť:

Pred cestou na zotavenie a preliečenie do Európy som si krátil čas na letisku pozeraním okolia. Vstúpil som do jedného múzea blízko letiska a s úžasom som pozeral na jedného z hinduistických bohov - Šivu, ktorý mal desať alebo až dvanásť rúk.

Zdalo sa mi to divné, keď som videl túto modlu, bôžika s dvanástimi rukami.

Nejaký hinduista si ma všimol, ako sa krútim okolo tohto bôžika a počítam jeho ruky. Oslovil ma s otázkou: „Ty nie si hinduista?”

Odpovedal som mu: „Nie, ja som kresťan!” Potom som sa ho opýtal: „Nechápem, prečo má tento bôžik dvanásť rúk?” Miestny hinduista odpovedal: „Má dvanásť rúk, aby sa

naznačilo, že je všemohúci, pretože svojimi rukami drží celý vesmír.”

Pri mojom počudovaní mi položil otázku: „Koľko rúk má tvoj Boh?” Mal som na krku krížik, a tak som ho vytiahol a povedal: „Má len dve ruky a aj tie má

pribité.” Teraz sa údiv objavil na jeho tvári a povedal: „A ty nasleduješ Boha len s dvoma rukami a navyiac, keď ich má pribité? Čo potom môže ten tvoj Boh pre teba urobiť?” S pocitom hrdosti som povedal: „On ma nekonečne miluje, on ma objíma vo svojej láske!”

„Ved’ Boh tak miloval svet, že dal

svojho

jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.” (Jn 3, 16-17)

Liturgický program

Sväté liturgie po 6. nedeli po Pasche

od 07.05. do 13.05. 2018

Pondelok 07.05.	Spomienka na znamenie úctyhodného kríža v Jeruzaleme	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Vojtech, Valéria, Jozef, Anna</i> 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Ján</i>
Utorok 08.05.	Sv. slávny a všehválny apoštol a evanjelista Ján Teológ	07:30 sv. lit. (csl.) * <i>Pavol s rod.</i> 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Zuzana, Sofia</i>
Streda 09.05.	Prenesenie ostatkov sv. Mikuláša Divotvorcu z Myry do Bari Zakončenie Paschy	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Jozef, Stanislav, Lýdia...</i> 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Jozef</i>
Štvrtok 10.05.	Nanebovstúpenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista	06:30 utiereň 07:30 sv. lit. (csl.) * <i>Pavol, Amália, Štefan, Denis...</i> 16:30 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i> 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>za farnosť</i>
Piatok 11.05.	Blažený hieromučeník Vasil', prešovský svätiaci biskup Voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Michal, Vasil', Anna, Vasil'</i> 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Jozef, Mária, Alojz</i>
Sobota 12.05.	Sv. otcovia Epifanios, cyperský biskup a Germanos, konštantínopolský patriarcha	06:30 sv. lit. (csl.) † <i>Michal, Michal, Anna, Zlatica</i> 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) † <i>Jozef, Anna, Ján, Júlia, Michal</i>
Nedeľa 13.05.	7. nedeľa po Pasche – Otcov 1. nicejského snemu hl. 6 Zbierka: Katolícke masmédiá	07:30 sv. liturgia (csl.) * <i>Anna, Ivan s rod.</i> 09:00 sv. liturgia (slov.) * <i>za farnosť</i> 11:00 sv. liturgia (slov.) * <i>Lenka</i> 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.) * <i>Lubomír, Darina, Marko</i>

Liturgický program

Sväté liturgie po 7. nedeli po Pasche

od 14.05. do 20.05. 2018

Pondelok 14.05.	Sv. mučeník Izidor	06:30 sv. lit. (osl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Štefan (panychída) * Miroslav, Ľuba s rod.
Utorok 15.05.	Prep. otec Pachómios Veľký	06:30 sv. lit. (osl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Ján, Anna, Helena 1. † Ivan 2. † Daniel (panychída)
Streda 16.05.	Prep. otec Teodor Posvätený Kňazský deň	18:00 sv. lit. (slov.)	† Mária
Štvrtok 17.05.	Sv. apoštol Andronik	06:30 sv. lit. (osl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Andrej, Helena, Vasil', Anna... † Mária
Piatok 18.05.	Sv. muč. Teodot z Ankyry Zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (osl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	1. † Anna 2. † z farnosti * Helena s rod.
Sobota 19.05.	Sv. Patrik, pruský biskup a spol. 5. zádušná sobota	10:00 sv. lit. (osl.) 17:00 Veľká večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	Archijerejská svätá liturgia † z farnosti
Nedeľa 20.05.	Nedeľa svätej Päťdesiatnice	07:30 sv. liturgia (slov.) 09:00 sv. liturgia (osl.) 11:00 sv. liturgia (slov.) 17:15 Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	* za farnosť * za farnosť * Juraj, Mária s rod. * Janka, Helena

Nebo ako miesto večného šťastia

(úvaha o viere v nebo)

V nemocnici zomiera na rakovinu jedenástročný chlapec. Okolo nemocničného lôžka je zhromaždená celá rodina. V istom momente medzi chlapcom a jeho neveriacim otcom, začína sa nasledujúci rozhovor.

„*Netráp sa drahý*“ – hovorí otec. – „*uvidíš, všetko sa skončí dobre. Znovu budeš chodiť do školy a hrať futbal.*“ Vtedy chlapec odpovedal: „*Otec, ja viem, že zomriem. Nakoniec ja tu nechcem dlhšie byť. Ja verím, že po smrti odídem do neba, kde uvidím Ježiša a veľmi sa na to teším.*“ Tieto slová otriasli týmto neveriacim otcom. Spýtal sa teda so slzami v očiach: „*Synku, a si si istý, že tam Ježiš bude?!*“ Dieťa odpovedalo: „*Samozrejme!*“

Podobne ako tento statočný chlapec, aj my hlboko veríme v túto radostnú pravdu: Kristus vystúpil do neba a v nebi očakáva každého z nás.

Nanebovstúpenie je chvíľou najväčšieho triumfu Krista. Vystúpil do neba nielen ako Boh, ale aj ako človek. Ako Boží Syn prijal ľudské telo, aby v tom tele zakúsil najväčšie poníženie, ale zároveň aby zakúsil aj najväčšie povýšenie. Teda bolo potrebné, aby zasadol v nebi po pravici Otca.

Na Jeho povýšení máme účasť aj my. Ježiš predsa povedal: „*A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe*“ (Jn 12, 32). A teda tak, ako Kristus vstal z mŕtvych aj my vstaneme z mŕtvych. Tak ako On vystúpil do neba, aj my dosiahneme nebo.

Vďaka nanebovstúpeniu Krista, náš ľudský život nadobúda veľkú hodnotu. Ak skutočne poznáme Krista, nemôžeme sa vyhovárať, ako to robia často neveriaci ľudia: „*Neviem, prečo a pre koho žijem.*“ „*Neviem, prečo sa musím tu na zemi sužovať a trpieť.*“ „*Neviem, čo sa stane so mnou po smrti.*“

My ako veriaci v Krista vieme všetko, čo je potrebné k dobrému a šťastnému životu. Kristus nám dôkladne povedal, pre čo a pre koho žijeme. Povedal, že konečným cieľom nášho života je nebo. Život s Bohom vo večnom šťastí.

Pre neveriacich smrť je koncom všetkého; pre veriacich je začiatkom nového a lepšieho života. Pre neveriacich smrť je príležitosťou k pocitu beznádeje a zúfalstva; pre veriacich zasa príležitosťou k vyjadreniu hlbokkej radosti a nádeje, že v nebi ich čaká čosi mnohonásobne lepšie a krajšie.

Stránky Svätého Písma hovoria o nebi ako o mieste večného šťastia „*bez smútku a bolesti, kde nám našu radosť nik nedokáže vziať*“ (Jn 16, 22). Mnoho rás hovoril Kristus o nebi. Povedal dokonca „*v dome môjho Otca je mnoho príbytkov*“ (Jn 14, 2). Zasa Apoštol Náródov sv. Pavol povedal: „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú*“ (1 Kor 2, 9).

Radujme sa teda dnes z celého srdca z Kristovho víťazstva a triumfu a pestujme v našich srdciach pravdu o Jeho nanebovstúpení. Pamätajme, že Jeho

víťazstvo je aj našim víťazstvom. Vízia Ježiša vystupujúceho do neba nech nás sprevádza v celom našom živote. Nech nás sprevádza vo chvíľach šťastia i radosti, ale ešte viac vo chvíľach smútku, starostí a ťažkostí. Vo chvíľach, keď sme chorí, keď trpíme, keď prežívame tragické udalosti, keď sa cítime ponížení, ukrivdení a hľadáme spravodlivosť. Nech vždy prebýva v našich srdciach radostná pravda. Tak ako Kristus vstal z mŕtvych – i my vstaneme z mŕtvych. Tak ako On vystúpil do neba – aj my vďaka Nemu dosiahneme nebo.

(prevzaté z internetu)

Pánovo nanebovstúpenie

(liturgický kalendár)

Sviatok Pánovho nanebovstúpenia sa oslavuje vždy 40 dní po Pasche. Patrí medzi veľké Pánove sviatky a má 9 dní poprazdenstva.

V prvých troch storočiach neexistuje žiadna zmienka o tomto sviatku. Medzi odborníkmi na liturgiu prevláda názor, že v prvých troch storočiach bol sviatok Pánovho nanebovstúpenia spojený so sviatkom svätej Päťdesiatnice. V 4. storočí však sviatok sa stáva už všeobecne známym,

ba dokonca je na mnohých miestach považovaný za „celospoločenský“ sviatok.

V 4. storočí dala cisárovná Helena postaviť chrám ku sviatku Pánovho nanebovstúpenia na Olivovej hore.

Liturgia tohto sviatku má tiež niekoľko zvláštností.

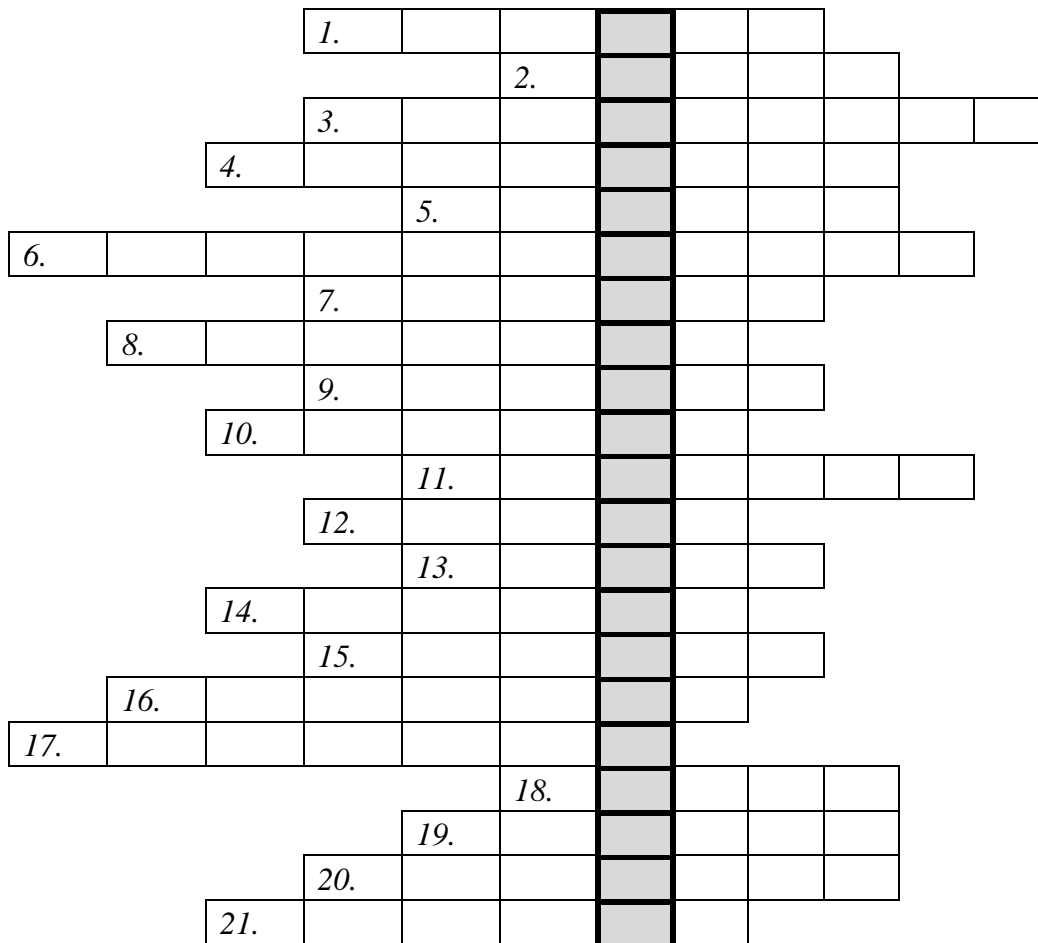
Namiesto niektorých častí

liturgie (po svätom prijímaní až po samotné prepustenie) sa spieva spev typický pre toto obdobie *Bože vznes sa nad nebesá...*

Zábavník

(niečo na odreagovanie)

1.	Kto si za polievku získal prvorodenstvo (Gn 25, 27-34)
2.	Aký sa používal kresťanský symbol v prvotnej cirkvi.
3.	Miluj svojho ako seba samého.
4.	Svätý miestnej cirkvi. Napr. Vasil' Hopko je (blahoslavený inak)
5.	Kto zradil za 30 strieborných Krista?
6.	Čo potrebujeme dostať od Boha pri sv. spovedi, aby bola úplná ?
7.	Všetci chceme získať večný !
8.	Ktoré mesto je sídlom nášho arcibiskupstva?
9.	Kto zvestoval ženám,, že Kristus vstal zmŕtvych?
10.	Ako sa volá kniha Starého Zákona , kde sú hymny a chválospevy Dávida?
11.	Ako sa volá dedina, kde je jediná bazilika minor gréckokatolíkov na Slovensku?
12.	Čo prežívame pred Paschou? Veľký !
13.	Jeden zo synov Adama a Evy, ktorý zabil svojho brata!
14.	Najväčšie prikázanie, je prikázanie !
15.	Kto odsúdil Ježiša?
16.	Ako sa volá udalosť, jav, ktorá utvrdzuje ľudí vo viere.
17.	Ako sa volá rieka, v ktorej bol pokrstený Kristus?
18.	Nápis na kríži
19.	Ako sa volal prvým menom apoštol Pavol. Meno pred obrátením.
20.	Jedno z miest, ktoré Boh zničil sírou. (Sodoma a)
21.	Pestún Ježiša Krista

Kontakt a základné informácie

Adresa: Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: kancelária: 057/ 775 3628

Web: www.grkathe.sk

E-mail: úrad: humenne@grkatpo.sk

farár: ilkomirko@gmail.com

kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny na farskom úrade

Pondelok:	8.00 - 10.00	- - -
Utorok:	- - -	14.30 - 16.00
Streda:	8.00 - 10.00	14.30 - 16.00
Štvrtok:	- - -	14.30 - 16.00
Piatok:	8.00 - 10.00	- - -

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená!

Ak žiadate o krst

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň 2 týždne** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred narodením dieťaťa**. Ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**, zabezpečte si ku krstu dieťaťa aj **písomné dovoľenie od kňaza**, kde **aktuálne bývate**.

Ak žiadate o sobáš

- 1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomazanie, sväté prijímanie – minimálne **3 mesiace vopred**,
- 2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**,
- 3) ak bývate minimálne **3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuku), príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami a dovoľenie kňaza, kde aktuálne bývate.

Ak žiadate o výpis z matriky: krstný, resp. sobášny list

Krstný, resp. sobášny list je možné vyžiadať si osobne, telefonicky, či mailom.

Užitočné telefónne čísla

Zaopatrovanie (non-stop): 0907 323 733

Charita a sklad solidarity: 057 775 69 93

Gymnázium sv. Jána Zlatoústeho: 057 778 33 98

FARSKÉ ZVESTI

Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom

Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20 €)

IBAN farnosti: SK300900000000086909038

Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.

Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.

Zodpovední za vydanie: **o. Miroslav Il'ko, o. Pavol Dancák ml.**